

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu a JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu **RK** zastúpeného advokátom Mgr. V proti žalovanému **ÚS** preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 12. augusta 2005, č. OSV/2005/02670, o odvolaní žalobcu a jeho zástupcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/114/2005-52 z 21. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/114/2005-52 zo dňa 21. marca 2007, v časti, ktorou žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa, **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšku napadnutý rozsudok **z r u š u j e** a vracia krajskému súdu na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného označeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie ÚR z 31. marca 2004, č. 04/01038, o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia vo výške 200,- Sk s účinnosťou od 1. februára 2004 v zmysle § 64 ods. 1 písm. b/ zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) z dôvodu, že žalobca nespĺňa kritériá na priznanie takéhoto príspevku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v posudzovanej veci správne orgány riadne a dostatočne zistili skutkový stav, vykonali dostatočné dokazovanie

na posúdenie dôvodnosti odňatia peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia od 1. februára 2004. Rozhodujúce bolo, že žalobca s mierou funkčnej poruchy 50% nepoužíva technicky náročnú pomôcku, ktorej používaním dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Zdôraznil, že žalobca má priznaný príspevok na prevádzku motorového vozidla v sume 900 Sk. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol. Neúspešnému žalobcovi podľa § 250k ods. 1 OSP nevzniklo právo na náhradu trov. Právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý bol ustanovený žalobcovi na jeho žiadosť uznesením z 9. januára 2007, vzniklo právo na náhradu trov voči štátu a túto mu priznal vo výške 7.720 Sk.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutia žalovaného a ÚR z 31. marca 2004 zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Zamietavý výrok napadnutého rozsudku považuje za nesprávny a nezákonný. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Taktiež neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V odôvodnení rozhodnutia žalovaného nie je uvedená žiadna právna argumentácia, preto sa s ňou súd nemohol stotožniť. Vzhľadom na túto nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného bolo povinnosťou súdu prvého stupňa žalobe žalobcu vyhovieť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. V tejto súvislosti poukázal na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/6/05-22 z 13. apríla 2005, ktorého predmetom bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo 17. decembra 2004, týkajúce sa tej istej veci. Krajský súd týmto rozhodnutím zrušil rozhodnutie žalovaného pre jeho nepreskúmateľnosť, ktorú v odôvodnení svojho rozhodnutia bližšie zdôvodnil a uložil správnomu orgánu povinnosť analogicky zdôvodniť, k akej zmene v skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na dávku sociálnej pomoci došlo, keď ju žalobcovi odňal. Žalovaný vyslovený právny názor krajského súdu nerešpektoval. Jeho nové rozhodnutie nebolo vydané v intenciách predchádzajúceho právneho názoru súdu a v intenciách Správneho poriadku. V ďalšom namietal nezákonnosť posudku vypracovaného posudkovým lekárom, ktorý je v zmluvnom vzťahu so správnym orgánom. Zastáva názor, že jeho zdravotný stav je chronický, s vyššou ako posudkovým lekárom stanoveniu mierou funkčnej poruchy 50%, v dôsledku ktorého dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Podľa jeho názoru žalovaný a ani súd nerozlišujú medzi výdavkami na zabezpečenie hygieny podľa § 56 ods. 3 zákona a zvýšenými výdavkami súvisiacimi s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia podľa § 56 ods. 4 zákona. Z tohto hľadiska neposudzoval žalobcu ani správny orgán prvého stupňa. Tvrdí, že krajský súd rozhodnutie žalovaného podľa zákonných ustanovení nepreskúmal.

Proti rozsudku v časti, ktorou súd rozhodol o odmene pre zástupcu žalobcu, podal odvolanie súdom ustanovený zástupca žalobcu, advokát Mgr. V Uviedol, že súd prvého stupňa určil nesprávne odmenu za zastupovanie, ktorá mala byť 12.619,- Sk Žiadal, aby súd prvého stupňa zmenil v rámci autoremedúry podľa § 210a OSP svoje rozhodnutie v napadnutej časti tak, že odvolaniu vyhovie. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok zrušil a v tejto

časti vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasí s tým, že mu nebola priznaná odmena za ďalšiu poradu a rokovanie s klientom dňa 27. februára 2007 v trvaní od 11.25 hod do 12.40 hod, ani náhrada za skutočnú stratu času (2,5 hodiny) pri ceste zo sídla jeho advokátskej kancelárie z Považskej Bystrice na Krajský súd do Trenčína a späť, ako ani náhrada cestovného v dňoch 27. februára 2007 a 21. marca 2007, a to napriek ich vyčísleniu.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že v predmetnej veci krajský súd na základe doloženej dokumentácie objektívne a správne vyhodnotil skutkový stav a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi. V zmysle Prílohy č. 12 skup. II. pomôcka (francúzska barla) nie je zaradená do zoznamu technicky náročných pomôcok, používaním ktorých dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bol žalobcovi odňatý peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou, alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia vo výške 200 Sk súčinnosťou od 1. februára 2004 v zmysle § 110k zákona o sociálnej pomoci.

Podľa tohto zákonného ustanovenia peňažný príspevok na kompenzáciu a peňažný príspevok za opatrovanie, o ktorých príslušný orgán právoplatne rozhodol do 31. januára 2004, sa vyplatia v sume, v akej patrili podľa právoplatného rozhodnutia, najdlhšie do 31. januára 2004. Príslušný orgán prehodnotí a rozhodne z vlastného podnetu o týchto peňažných príspevkoch najneskôr do 31. marca 2004 podľa zákona o sociálnej pomoci účinného od 1. februára 2004. Ak na základe prehodnotenia príslušný orgán zistí, že občan s ťažkým zdravotným postihnutím a fyzická osoba, ktorá opatruje občana s ťažkým zdravotným postihnutím za obdobie od 1. februára 2004 nespĺňajú podmienky podľa zákona účinného od 1. februára 2004, rozhodnutím odníme peňažný príspevok na kompenzáciu a peňažný príspevok za opatrovanie od 1. februára 2004.

Zhodne s krajským súdom aj odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie ÚR, o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia v sume 200,- Sk

s platnosťou

od 1. februára 2004 a jeho výplata bola zastavená, sú správne a boli vydané v súlade so zákonom. V konaní bolo preukázané, že v oblasti mobility má žalobca zníženú pohybovú schopnosť, pri chôdzi používa francúzsku barlu, ktorá mu umožňuje udržať rovnováhu a stabilitu. Francúzska barla od 1. februára 2004, nie je zaradená do zoznamu technicky náročných pomôcok, používaním ktorých dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia.

Ani v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu spochybnili. Takou nie sú skutočnosti týkajúce sa ochorenia navrhovateľa, ktoré majú charakter chronického stavu, určenie % miery funkčnej poruchy ani namietaná objektívnosť posudku vypracovaného posudkovým lekárom, ktorý je v zmluvnom vzťahu so správnym orgánom.

V posudzovanej veci správne orgány aplikovali na vec § 110k zákona o sociálnej pomoci. Pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia rozhodnutia vydané v správnom konaní sú vecne správne a zákonné. Za stavu, že od 1. februára 2004 nadobudla účinnosť novela zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov, ÚR v súlade s § 110k ods. 2 zákona prehodnotil a rozhodol z vlastného podnetu o peňažných príspevkoch na kompenzáciu. V tejto súvislosti bolo preukázané, že od účinnosti novely zákona o sociálnej pomoci, t.j. od 1. februára 2004 žalobca nespĺňa podmienky stanovené zákonom z dôvodu, že francúzska barla nie je zaradená do zoznamu technicky náročných pomôcok, používaním ktorých dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia.

Námietku žalobcu, že správne orgány a ani krajský súd nerozlišujú medzi príspevkom na zabezpečenie hygieny (§ 56 ods. 3 zákona) a zvýšenými výdavkami v súvislosti s opotrebovaním šatstva (§ 56 ods. 4 zákona) a zaoberali sa výlučne len so zvýšenými výdavkami podľa § 56 ods. 4 zákona nepovažuje odvolací súd za opodstatnenú. Žalobcovi v minulosti bol priznaný len príspevok podľa § 56 ods. 4 zákona a tento mu aj bol preskúmaným rozhodnutím odňatý.

Odvolanie žalobcu preto odvolací súd nepovažoval za opodstatnené a vecne správy rozsudok krajského súdu v časti, ktorou žalobu zamietol a v časti, ktorou neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo o ich náhradu nežiadali, resp. nevzniklo im na ich náhradu právo.

V danej veci zastupoval žalobcu advokát, ktorý mu bol ustanovený krajským súdom. Ten podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu v časti, ktorou mu bola priznaná odmena za zastupovanie a náhrada hotových výdavkov (§140 ods. 2 OSP). Vyjadril nespokojnosť s výškou priznanej mu odmeny a náhrady hotových výdavkov.

Podľa § 140 ods. 2 OSP ak bol účastníkovi ustanovený za zástupcu advokát, platí jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie štát; ak je to dôvodné, poskytne súd advokátovi na jeho žiadosť primeraný preddavok.

Vzhľadom na to, že Mgr. L bol ustanovený za zástupcu v celom konaní má takto ustanovený advokát nárok na odmenu za zastupovanie za všetky úkony, ktoré vykoná až do právoplatného skončenia veci.

Je teda zrejmé, že súd, ktorý advokáta za zástupcu ustanovil, má rozhodnúť o priznaní odmeny za zastupovanie a o náhrade hotových výdavkov po právoplatnom skončení konania, čo ale nebráni, aby súd priznal advokátovi na jeho žiadosť už v priebehu konania primeraný preddavok. Z tohto pohľadu preto rozhodnutie krajského súdu v tejto časti ako predčasné odvolací súd zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V novom rozhodnutí o odmene a náhrade hotových výdavkov sa krajský súd vysporiada aj s námietkami právneho zástupcu žalobcu, ktoré uplatnil v odvolaní.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. februára 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová